

تحقیق حاضر می‌کوشد به بررسی اثر آموزش راهبردهای اجتماعی-کاربردشناختی با مشخصه‌های زبانشناختی کتاب دهم زبان انگلیسی بر بهبود کنش گفتاری دانش‌آموزان سطح متوسطه دوم بپردازد. بدین منظور، ۴۰ زبان‌آموز دختر پیش‌دانشگاهی با رده سنی ۱۶ - ۱۵ از میان ۶۴ دانش‌آموز از دبیرستان نمونه دولتی امام علی لنگرود، از طریق آزمون SPT تعیین سطح و سپس بصورت تصادفی به دو گروه ۲۰ نفره آزمایش و شاهد تقسیم بندی شدند. بیست زبان‌آموز گروه آزمایش برنامه آموزشی هشت هفته (دو بار در هفته) از طریق آموزش زبان مبتنی بر راهبردهای اجتماعی-کاربردشناختی (عذرخواهی، سلام و احوال‌پرسی، درخواست و دعوت کردن) دریافت نمودند درحالی‌که بیست زبان‌آموز گروه شاهد همان آموزش را با روش رایج در موسسات زبان دریافت کردند. داده‌های گردآوری شده با استفاده از آمارتوصیفی، آزمون‌های تی تست مستقل و مزدوج، آزمون لوین و η^2 به کمک نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌های تحقیق با توجه به نمرات بالای گروه آزمایش در پس‌آزمون نسبت به گروه شاهد نشان داد که آموزش راهبردهای اجتماعی-کاربردشناختی با مشخصه‌های زبانشناختی بر بهبود کنش گفتاری دانش‌آموزان موثر است. بنابراین، آموزش راهبردهای اجتماعی-کاربردشناختی زبان با مشخصه‌های زبانشناختی به عنوان ابزاری جهت برانگیختن آگاهی دانش‌آموزان از اهمیت توانش کنش گفتاری، توانش ارتباطی، توانش اجتماعی-کاربردشناختی، و توانش زبانشناختی در یادگیری زبان دوم سودمند است.

واژه‌های کلیدی: راهبردهای اجتماعی، مشخصه‌های زبانشناختی، کنش گفتاری دانش‌آموزان